

Scénář k rozhlasové reportáži

ZŠ Žernosecká

Tomáš Rydval, Jakub Sobotka, Kryštof Hrdina, Kryštof Bendičák

Paní Hedvika Kupcová rozená Kantůrková se narodila 25. 8. 1930 v položidovské rodině.

1:05 – 1:07 „ můj otec byl žid“

1:21 – 1:22 „maminka byla křesťanka“

Dětství měla klidné, vyrůstala s třemi staršími bratry. Když začala válka, tak to bylo pro celou rodinu komplikované. Vystěhovali je z domu, který po celou dobu obývali. Pomohla jim až teta, která jim našla bydlení v Dejvicích naproti četnické stanici. Jako děti, které mají otce židovského původu nemohly spoustu věcí a musely nosit židovskou hvězdu na svém oblečení.

5:35 – 5:41 „do školy jsme nesměly, já jsem měla čtyři třídy obecný školy“

6:32 – 6:35 „nastoupit do tramvaje jsem nemohla, já měla tu hvězdu,

6:39 – 6:43 mohly jen do zadního vlečňáku“

V roce 1942 přišel pro otce a jeho děti rozkaz k nastoupení do transportu. Přišel pro ně strážník, který odvedl pouze děti ke shromaždišti a transportu. Otec byl v nemocnici se zlomeninou, ale po uzdravení ho transport neminul.

7:28 – 7:29 „maminka“

7:34 – 7:38 „nikam nemusela, ale vyhodili jí ze zaměstnání“

Všichni odcházeli bez všech osobních věcí. Paní Kupcová jako 12 letá dívka celou cestu plakala, protože věděla, že svojí rodinu vidí naposledy. Odvezli je do Bohušovic a pak pokračovali dál do Terezína.

10:03 – 10:07 „mě přidělili k dětem“

10:31 – 10:33 „v jednom pokoji bylo 20 dětí“

13:15 – 13:16 „pokojů bylo 20 nebo ještě víc“

Příbuzní paní Kupcové byli starší a nemocní lidé, které odváželi do koncentračního tábora v Osvětimi a to byl jejich konec.

17:00 – 17:05 „takže, já přišla o veškerý příbuzenstvo ze strany otce“

Po válce se všichni bratři paní Kupcové dostali domů, kam později dorazila i ona.

22:51 – 23:03 „tak jsem přijela domů a maminka byla překvapená, všichni měli radost, kluci už tam byli, ty utekli dřív, akorát otec ne“

Otce viděli až, když na něj přišla řada, protože byl už starý a nemocný, tak se nemohl dopravit sám.

23:23 – 23:26 „takže jsme se sešli všichni“

Paní Kupcová se vyučila jako mozajkářka, která měla svoji práci moc ráda a udělala mnoho pěkných výrobků. Vdala se a měla dvě děti. Se svými bratry se stále stýká i když jeden z nich bydlí v Austrálii.

Motto:

0:55 – 0:59 „no jediné, aby se ty špatné věci neopakovaly“